

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาความปลอดภัยด้านสุขอนามัยของผู้ใช้บริการในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ
คำสำคัญ	สถานประกอบการเพื่อสุขภาพ
นักศึกษา	ญาดา วัลลา
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร. รัชฎา เอกบุตร
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2561

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาความปลอดภัยด้านสุขอนามัยของผู้ใช้บริการในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนสถานประกอบการเพื่อสุขภาพและการเยียวยาความเสียหาย

จากการศึกษาพบว่า หลักสำคัญในการก่อให้เกิดปัญหาในการขอจดทะเบียนสถานประกอบการเพื่อสุขภาพและการเยียวยาความเสียหายนั้น คือการที่พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. 2559 และกฎหมายหรือกฎระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้นยังมีช่องว่างและไม่สอดคล้องกัน โดยการขออนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับการนวดนั้นจะต้องขอใบอนุญาตจากสำนักงานเทศบาลหรือสำนักงานเขตในท้องที่นั้นๆ ก่อนที่จะขอใบอนุญาตประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพกับกรมสนับสนุนบริการเพื่อสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข แต่ตามข้อกำหนดของเทศบัญญัติในเรื่องการนวดได้กำหนดเพียงกิจการสปาและกิจการนวดเพื่อสุขภาพเท่านั้นที่ต้องขอใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ดังนั้นหากกิจการที่ต้องการขอใบอนุญาตเป็นกิจการนวดเพื่อเสริมความงาม ก็จะเห็นว่าหลักการของเทศบัญญัตินั้น ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ จึงเกิดปัญหาตามมาว่าใบอนุญาตที่ออกมานั้นอาจจะไม่สอดคล้องกันกับใบอนุญาตของกรมสนับสนุนบริการเพื่อสุขภาพ และทำให้เกิดความสับสนแก่ผู้มาขอรับบริการ

นอกจากนั้นการที่มาตรา 3 (2) แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ มิได้ระบุนิยามของคำว่านวดเพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมความงาม ivo อย่างชัดเจนจึงทำให้ผู้ที่มาขอใบอนุญาตไม่สามารถระบุได้ว่ากิจการประเภทที่ตนเองจะขอใบอนุญาตนั้นเป็นกิจการนวดเพื่อสุขภาพหรือนวดเพื่อเสริมความงาม ส่งผลให้ผู้ที่มาขอใบอนุญาตไม่สามารถระบุในใบคำขออนุญาตว่าประเภทกิจการที่ตนเองประกอบกิจการนั้นเป็นกิจการนวดประเภทใด จึงทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ที่ไม่สามารถออกใบอนุญาตให้ได้

ประกอบกับคุณสมบัติของผู้ที่จะขอใบอนุญาตสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามพระราชบัญญัตินี้เป็นคุณสมบัติพื้นฐานทั่วไป เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศสหรัฐอเมริกาแล้วจะเห็นได้ว่ากฎหมายของสหรัฐอเมริกาได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะขอใบอนุญาตไว้อย่างรัดกุมกว่าของประเทศไทย โดยกำหนดให้ผู้ขอใบอนุญาตต้องมีใบประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพมาก่อนจึงสามารถขอใบอนุญาตประกอบกิจการได้

ประการสุดท้ายผู้เขียนเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ มิได้กำหนดเรื่องการเยียวยาความเสียหายไว้ ซึ่งหากเกิดความเสียหายขึ้นจากการใช้บริการในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพแล้วผู้เสียหายต้องไปฟ้องร้องคดีต่อศาลหรือไปร้องต่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อขอเยียวยาความเสียหาย ซึ่งวิธีนี้อาจทำให้ได้รับการเยียวยาล่าช้า หรืออาจจะต้องเสียค่าดำเนินการต่างๆ แต่เมื่อพิจารณาจากหลักกฎหมายของประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ ซึ่งกำหนดให้ผู้ขอใบอนุญาตจะต้องวางเงินเพื่อเป็นหลักประกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นตั้งแต่ขั้นตอนยื่นคำขอใบอนุญาต เพื่อให้ผู้ที่ได้รับความเสียหายสามารถเรียกร้องเงินประกันในส่วนนี้เพื่อเป็นการเยียวยาความเสียหายทันทีได้

ดังนั้น สารนิพนธ์ฉบับนี้ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรกำหนดกฎหมายของท้องถิ่นซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรองให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. 2559 และควรแก้ไขกฎหมายรื้อนียบามระหว่างนวดเพื่อสุขภาพและนวดเพื่อเสริมความงามให้ชัดเจนขึ้น นอกจากนี้ควรแก้ไขกฎหมายเรื่องการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะขอใบอนุญาตสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ โดยกำหนดให้ผู้ที่จะขอใบอนุญาตสถานประกอบการเพื่อสุขภาพนั้น ต้องมีใบประกอบวิชาชีพในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพที่จะขอใบอนุญาตมาก่อนจึงจะสามารถขออนุญาตสถานประกอบการเพื่อสุขภาพได้ ตลอดจนควรปรับปรุงกฎหมายในเรื่องการวางหลักประกันความเสียหายในขั้นตอนการขอใบอนุญาต เพื่อให้ผู้ที่ได้รับความเสียหายสามารถขอรับเงินประกันความเสียหายส่วนนี้ได้ทันที และทำให้ผู้ที่มาใช้บริการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพนั้นได้รับการบริการที่ถูกต้อง ปลอดภัย โดยรัฐสามารถควบคุมกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพนั้น ให้เป็นกิจการที่มีประสิทธิภาพสมตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต่อไป